

ROMÂNIA

Curtea de Apel Oradea

- Secția a II-a Civilă, de Contencios

Administrativ și Fiscal -

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 23 octombrie 2019

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de recurentul-reclamant (...) și recurentul - intervenient în interes propriu (...), toți cu domiciliul procesual ales la Cab. av. (...) din (...) în contradictoriu cu intimata-pârâtă (...), cu sediul în (...), împotriva Sentinței nr. (...) pronunțată de Tribunalul (...), având ca obiect: *litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999)*.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentantul recurenților -avocat (...), în substituirea av. (...), în baza delegației de substituire depuse la dosar, lipsa fiind intimata.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că prezenta cauză este la al doilea termen de judecată în recurs, recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, s-a comunicat intimatai cererea de sesizare a I.C.C.J, formulată în cauză de către recurenți, precum și faptul că intimata nu și-a exprimat poziția față de cererea de sesizare, după care:

Reprezentantul recurenților arată că susține în continuare cererea de suspendare, astfel cum a fost aceasta formulată și motivată, apreciind că sunt îndeplinite condițiile art. 519 Cod de procedură civilă.

Instanța pune în discuția părții prezente sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept: dacă în interpretarea prevederilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017, în categoria sporurilor al căror quantum se menține în plată în perioada 01.03.2017 - 31.12.2017 intră și sporul la care face referire alin. 3 al aceluiași text de lege, respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică pentru care legea prevede că se acordă în quantum de până la 25%, cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul A.N.A.F.

Reprezentantul recurenților precizează că solicită suspendarea soluționării prezentei cauze și înaintarea dosarului Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării cererii de sesizare în sensul indicat de către instanță.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare.

CURTEA DE APEL

În vederea deliberării asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept,

dispune:

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru data de 30 octombrie 2019, cam. 61, et. II, ora 13:00, complet (...).
Dată și pronunțată în ședință publică azi, 23 octombrie 2019.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)

Termen de pronunțare asupra cererii de sesizare:
24 octombrie 2019, cam. 61, et. II, ora 13:00, complet (...)

ROMÂNIA

Curtea de Apel Oradea

Secția a II-a Civilă, de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 30 octombrie 2019

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului în contencios administrativ declarat de recurenții-reclamânți (...) și recurentul - intervenient în interes propriu (...), toți cu domiciliul procesual ales la Cab. av. (...) din (...) în contradictoriu cu intimata-pârâtă (...), cu sediul în (...), împotriva Sentinței nr. (...) pronunțată de Tribunalul (...), având ca obiect: litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999) - cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Se constată că dezbateră în fond a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a avut loc la data de (...), când părțile prezente au pus concluzii consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheierea ce face parte din prezenta și când, în vederea deliberării și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea în cauză pentru termenul de azi.

După deliberare, CURTEA DE APEL,

Analizând actele dosarului

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la interpretarea art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, în speță, trebuie stabilit dacă în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017 se menține în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 și sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică la care face referirea alin. 3 al aceluiași articol, spor cu privire la care art. 12 alin. 9 din OUG nr. 83/2014, la care face trimitere dispozițiile art. 7 alin. 4 din OUG nr. 99/2016, stabilește că se acordă în procent de până la 25%, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin buget, respectiv dacă sporul aflat în plată în procentul stabilit prin ordin ANAF aplicabil în luna februarie 2017 nu poate fi diminuat sau înlăturat printr-un alt ordin începând cu 1 martie 2017.

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 30.10.2019.

4. există un litigiu în curs de judecată, aflat pe rolul Curții de Apel (...), care soluționează în ultimă instanță în litigiile având ca obiect raportul de serviciu al

funcționarului public, potrivit art. 20 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 109 din Legea nr. 188/1999 și art. 634 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă.

II. Expunerea succintă a procesului

Recurenții-reclamanții, funcționari publici ce ocupă funcția publică de inspectori antifraudă în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) - Direcția Generală Antifraudă Fiscală (...), au investit instanța de contencios administrativ cu o acțiune având ca obiect anularea Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. (...) și (...) din 01.03.2017 și a actelor subsecvente acestora și obligarea intimetei-pârâte la plata sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică, aplicat la salariul brut lunar, în cuantum de 25%, începând cu data de 01.03.2017, la care se adaugă dobânda legală și rata de inflație.

În motivare, au arătat, în esență, că prin Ordinul nr. (...)/01.03.2017 al Președintelui A.N.A.F. s-a dispus încetarea aplicării prevederilor art. 1 din Ordinul nr. (...)/2015 al Președintelui ANAF, prin care personalul din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală care ocupă funcții publice specifice de de inspector antifraudă, inspector-șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector-general antifraudă a beneficiat de sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar.

Prin Ordinul nr. 836/01.03.2017 s-a stabilit că începând cu data de 01.03.2017 sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică convenit personalului anterior menționat este de 5% din salariul brut lunar.

Au apreciat că Ordinele nr. (...)/2017 și nr. (...)/2017 sunt nelegale întrucât președintele A.N.A.F. nu poate abroga Ordinul nr. (...)/2015 de punere în aplicare a prevederilor art. 12 alin. 8 și 9 din OUG nr. 83/2014 câtă vreme la data de 1 martie 2017 dispozițiile anterior menționate nu au fost abrogate de legiuitor.

Au mai arătat că reducerea procentului sporului de la 25% la 5% începând cu 1 martie 2017, motivat de faptul că s-a redus bugetul A.N.A.F. pe anul 2017, este nelegală și vădit discriminatorie în condițiile în care, în cadrul simulării efectuate au fost avuți în vedere doar funcționarii Direcției Generale Antifraudă Fiscală care, prin reducerea salarială, au suportat asigurarea fondurilor bugetare pentru întregul aparat propriu al A.N.A.F., ceilalți angajați nefiind supuși unor soluții pentru încadrarea în cheltuielile aprobate prin buget.

De asemenea, au invocat faptul că ordinele atacate încalcă prevederile art. 1 alin. 2 și art. 2 lit. b, c și d din Legea nr. 284/2010, art. 9 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 raportat la art. 21 și art. 22 alin. 2 din Legea nr. 188/1999, art. 53 din Constituția României, precum și prevederile art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017, care stabilesc că în perioada 01.03-31.12.2017 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază și cuantumul sporurilor.

În drept au invocat art. 59 NCPC, Legea nr. 284/2010, Legea nr. 554/2004, art. 204 Cod de procedură civilă, art. 1535 Cod civil, O.G. nr. 13/2011, precum și celelalte dispoziții legale enunțate în cuprinsul acțiunii.

Prin întâmpinare, pârâta (...) a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În motivare, a arătat, în esență, că ordinele contestate au fost emise în mod legal raportat la faptul că, potrivit art. 12 alin. 8 și 9 din OUG nr. 83/2014 sporul în discuție se acordă în procent de până la 25%, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., iar conform art. 7 alin. 4 și 5 din OUG nr. 99/2016 acest spor se acordă cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul A.N.A.F. Ori, în condițiile în care în construcția bugetară pe anul 2017 nu s-au alocat fonduri care să susțină acordarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică până la nivelul maxim prevăzut de lege (25% din salariul de bază), în mod legal s-a procedat la diminuarea acestuia, cu atât mai mult cu cât dispozițiile legale nu impun acordarea acestui spor într-un procent fix.

În drept a invocat art. 205, art. 453 alin.1 Cod de procedură civilă, OUG nr. 83/2014, Legea nr. 71/2015, Legea nr. 554/2004, HG nr. 520/2013.

În fața primei instanțe, a introdus cerere de intervenție în interes propriu, numitul (...), funcționar public ce ocupă funcția public de inspector general adjunct în cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală (...), prin care acesta a formulat pretenții identice cu ale

reclamanților, cerere ce a fost admisă în principiu, conform Încheierii de ședință din data de 13 martie 2019.

Prin Sentința nr. (...) / CA din 10.04.2019 Tribunalul (...) a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamanții (...) și intervenientul în interes propriu (...) împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru anulare Ordin nr. (...) / 2017 și Ordin nr. (...) / 2017 emise de pârât, fără cheltuieli de judecată.

În motivare s-au reținut în esență următoarele:

În ceea ce privește motivul de nelegalitate a Ordinului nr. (...) / 2017 de abrogare a Ordinului nr. (...) / 2015 în condițiile în care legiuitorul nu a intervenit cu o modificare a cadrului legislativ în baza căruia s-a emis ordinul abrogat, instanța a apreciat că acesta este neîntemeiat întrucât emitentul unui act administrativ în exercitarea atribuției de executare a legii are competența legală de a reanaliza oportunitatea menținerii sau nu a actelor administrative emise de acestea și, în virtutea principiului caracterului esențialmente revocabil al actelor administrative unilaterale și al dreptului de apreciere, să revoce/să abroge actele administrative unilaterale apreciate ca nemaifiind oportune și să adopte, în executarea aceluiași acte normative acte administrative unilaterale cu conținut diferit de cel revocat/abrogat anterior.

În condițiile în care Ordinul nr. (...) / 2017 al președintelui ANAF a dispus încetarea aplicării prevederilor art. 1 din Ordinul nr. (...) / 2015 al președintelui ANAF prin care personalul din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală care ocupă funcții publice specifice a beneficiat de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar a fost urmat imediat de Ordinul nr. (...) / 2017 prin care s-a stabilit că, începând cu data de 01.03.2017 sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică cuvenit funcțiilor publice specifice este de 5% din salariul brut lunar, nu se poate reține nelegalitatea ordinelor contestate pe motiv că președintele ANAF a suprimat voința legiuitorului de a prevedea în mod imperativ dreptul reclamanților la sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

Referitor la legalitatea operațiunii prealabile emiterii celor două ordine contestate privind efectuarea unor simulări doar prin reducerea drepturilor salariale ale funcționarilor publici din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală prin discriminare față de celălalt personal din cadrul ANAF, s-a reținut că nu poate fi censurată de către instanța de contencios administrativ în condițiile în care în privința celorlalte categorii de funcționari publici nu există dispoziții legale care să stabilească drepturi salariale într-un anumit procent care se acordă din dispoziția conducătorului ANAF în limita alocării bugetare.

În ceea ce privește critica de nelegalitate vizând încălcarea de către pârâtă cu ocazia emiterii actelor administrative contestate a prevederilor art. 1 alin. 2 și art. 3 lit. b), c), și d) a Legii 284/2010, respectiv a prevederilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 privind obligația menținerii drepturilor salariale la nivelul avut ca urmare a aplicării acestor acte normative, instanța a constatat că aceasta este nefondată având în vedere, pe de o parte, că Legea nr. 284/2010 nu a fost în vigoare în integralitate nici un moment, astfel că dispoziția cuprinsă la alineatul 2 al articolului 1 din actul normativ menționat nu este incidentă în cauză.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 1 alin. 2 și art. 3 lit. b, c și d din Legea nr. 284/2010 și cele ale art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 privesc stabilirea drepturilor de natură salarială și nu determinarea concretă a întinderii acestora, cum este cazul în speță, interdicția invocată de către reclamanți privind stabilirea prin acte juridice cu forță inferioară legii a însăși existenței unor drepturi salariale și nu determinarea în concret a cuantumului unui drept prestabilit dar cu privire la care, cum este cazul în speță, însuși legiuitorul a înțeles să îi lase ordonatorului de credite o marjă de apreciere în determinarea în concret și individual a cuantumului acestora.

Referitor la motivul de nelegalitate privind încălcarea de către Ordinul nr. (...) / 2017 și Ordinul nr. (...) / 2017 a prevederilor art. 53 din Constituție și a Deciziilor Curții Constituționale emise în legătură cu constituționalitatea dispozițiilor privind reducerea salariilor în sectorul bugetar, instanța a apreciat că stabilirea unui cuantum concret al unui spor cuvenit până la un anumit procent, în limitele alocărilor bugetare ale autorității publice

într-un procent mai mic decât cel avut anterior nu este o măsură disproporționată și nici discriminatorie, întrucât a fost adoptată pentru toate persoanele angajate aflate în situații identice, iar reducerea cuantumului sporului nu a dus la diminuarea semnificativă a drepturilor salariale ale acestora și există dovezi în sensul că măsura reducerii procentului de spor a intervenit ca urmare a unei împrejurări obiective, determinată de diminuarea de existență unor informații certe de diminuare a bugetului de cheltuieli al Agenției Naționale de Administrare Fiscală - „Cheltuieli de personal” - prin OUG nr. 83/17.11.2017.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate constând în încălcarea protocolului adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța a constatat că nu este neîntemeiat având în vedere că sporul în discuție este calculat ca procent variabil din salariul de bază și se stabilește de către conducătorul instituției în limitele bugetare alocate.

Împotriva acestei sentințe au declarat **recurs** reclamantii și intervenientul în interes propriu, solicitând casarea în tot a hotărârii și în urma rejudecării fondului să se admită cererea dedusă judecătii.

În motivare, au arătat, în esență, că hotărârea a fost pronunțată cu interpretarea și aplicarea greșită a art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 și art. 12 alin. 8 și 9 din OUG nr. 83/2014, în condițiile în care potrivit acestor norme în perioada 1 martie -31 decembrie 2017 se menține în plată cuantumul sporurilor avute în luna februarie 2017.

Au apreciat că raportat la aceste dispoziții și la faptul că reclamantii își desfășoară activitate în aceleași condiții în mod nelegal sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică a fost diminuat de la 25% din salariul de baza (aflat în plată în februarie 2017) la 5% din salariul de bază, începând cu 01.03.2017.

Intimata-pârâtă a depus **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, arătând că hotărârea a fost pronunțată cu interpretarea și aplicarea corectă a normelor de drept material incidente, fiind reiterate apărările din întâmpinarea depusă la fond.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Recurenții-reclamantii și recurentul-intervenient în interes propriu apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevăzute de art. 519 Cod de procedură civilă.

În opinia acestora, art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 trebuie interpretat în sensul că, în perioada 01.03-31.12.2017 se menține în plată sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică acordat în luna februarie 2017 funcționarilor din cadrul DGAF în procent de 25%, conform Ordinului nr. (...)/2015, sporul neputând fi modificat.

Opinia a fost întemeiată pe faptul că, în aplicarea art. 12 alin. 8 și 9 din OUG 83/2014, a fost emis Ordinul nr. (...)/2015 al Președintelui A.N.A.F, prin care s-a stabilit că inspectorii antifraudă beneficiază de un spor pentru risc și solicitare neuropsihică în cuantum de 25%, începând cu data de 01.05.2015, iar potrivit art. 7 alin. 4 și 5 din OUG nr. 99/2016, prevederile anterior menționate s-au aplicat și în perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017.

În consecință, raportat la art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9 din 27 ianuarie 2017, în perioada 1 martie-31 decembrie 2017 trebuia menținut în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul sporului în discuție, respectiv în procent de 25% din salariul de bază.

2. Intimata-pârâtă (...) nu a formulat un punct de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept incidentă în cauză.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 1 alin. 1 și 3 din OUG nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, prevăd următoarele:

„(1) În perioada 1 martie - 31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de

bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 1 alin. (3) - (5), art. 2 - 4, art. 5 alin. (2) - (4) și art. 6 - 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017”.

2. Redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

Art. 7 alin. 4 și 5 din OUG nr. 99/2016, care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice în perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, stipulează următoarele:

„(4) Prevederile art. 13 alin. (5) - (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 12 alin. (6) - (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală și, după caz, prin bugetele instituțiilor publice din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională”.

Art. 12 alin. 8 și 9 din OUG nr. 83/2014 prevăd următoarele:

„(8) La stabilirea indemnizațiilor, compensațiilor, sporurilor, majorărilor salariilor de bază prin acordarea de clase de salarizare suplimentare și altor drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare pentru personalul din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care ocupă funcții publice specifice de inspector antifraudă, inspector-șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector-general antifraudă, nu se aplică prevederile art. 3.

(9) Prin excepție de la prevederile art. 1, personalul prevăzut la alin. (8) beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, prevăzut la art. 5 din cap. VIII din anexa nr. VI - Familia ocupațională de funcții bugetare "Justiție" la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, acordat în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Cu privire la problema de drept în discuție, la Curtea de Apel (...) a fost identificată Decizia nr. (...) /CA/12.10.2018-R pronunțată în dosar nr. (...) și Decizia nr. (...) /CA/21.11.2018-R pronunțată în dosarul nr. (...).

Din considerentele acestor decizii pronunțate de Curtea de Apel (...) rezultă că instanța de recurs a apreciat că diminuarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică în perioada 01.03-31.12.2017 nu contravine dispozițiilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 întrucât, potrivit legii, cuantumul acestui spor se stabilește de ANAF cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin buget, legea nereglementând obligația achitării acestui spor într-un quantum fix.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

La dosarul cauzei, recurenții au depus practică judiciară cu privire la problema de drept în discuție, respectiv Sentința nr. (...)/29.03.2018 a Tribunalului (...), menținută prin Decizia nr. (...) din 20.11.2018 pronunțată de Curtea de Apel (...) în dosar nr. (...), prin care s-a dispus anularea Ordinelor președintelui A.N.A.F. nr. (...)/2017 și nr. (...)/2017.

În motivare, s-a reținut că ordinele prin care s-a diminuat sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de la 25% la 5%, începând cu 1 martie 2017, au fost emise cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017 și OUG nr. 99/2016, care stabilesc că în perioada 1 martie 2017 - 31 decembrie 2017 se menține în plată cuantumul brut al salariilor de bază, precum și al sporurilor, deci inclusiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică în procent de 25% aflat în plată în luna februarie 2017.

S-a stabilit că ordinele atacate au încălcat principiul legalității, nefiind conforme cu OUG nr. 99/2016 și OUG nr. 9/2017, diminuarea sporului reprezentând o ingerință în dreptul la recunoașterea bunurilor incompatibilă cu art. 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate

În opinia completului de judecată, din interpretarea sistematică a dispozițiilor menționate la punctele 1 și 2 rezultă că în perioada 1 martie -31 decembrie 2017, în categoria sporurilor al căror quantum se menține în plată, la nivelul acordat în luna februarie 2017, conform art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017, nu intră și sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică de care beneficiază personalul Direcției generale antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care ocupă funcții publice specifice de inspector antifraudă, inspector-șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector-general antifraudă.

Se are în vedere că pentru perioada 1 martie -31 decembrie 2017 legiuitorul a stabilit *menținerea în plată, la nivelul acordat pentru luna februarie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, potrivit art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017.*

Totodată, la alin.3 al articolului anterior menționat, s-a prevăzut aplicabilitatea în perioada 1 martie -31 decembrie 2017 a dispozițiile art. 6-11 din OUG nr. 99/2016.

Art. 7 alin. 4 și 5 din OUG nr. 99/2016 face referire la art.12 alin. 8 și 9 din OUG nr. 83/2014, care stabilește că personalul Direcției generale antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care ocupă funcții publice specifice de inspector antifraudă, inspector-șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector-general antifraudă, beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, acordat în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însă cuprinde și mențiunea că acest spor se acordă în plată cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul ANAF.

În consecință, în perioada 1 martie-31 decembrie 2017, sporul în discuție, al cărui quantum nu este stabilit de legiuitor într-un procent fix, ci este stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Administrare Fiscală, se menține în plată cu condiția încadrării în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul instituției anterior menționată.

În opinia instanței, dispozițiile art. 1 alin. 3 din OUG nr. 9/2017 cuprind o derogare de la regula instituită de alineatul 1 al aceluiași articol.

Pentru considerente mai sus expuse, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017.

Motiv pentru care, în numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea art. 1 alin. 1 din OUG nr. 9/2017, în categoria sporurilor al căror quantum se menține în plată, pentru perioada 1 martie 2017 - 31 decembrie 2017, intră și sporul la care face referire alineatul 3 al aceluiași articol, respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică pentru care legea prevede că se acordă în quantum de până la 25%, cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul ANAF?”

Dispune înaintarea prezentei încheieri la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 30 octombrie 2019.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)

Red. (...)/30.10.2019

4 exemplare/2com

1 ex -recurenți-reclamanți (...) și recurentul - intervenient în interes propriu (...) - la Cab. av. (...) din (...)

1 ex.-intimata-pârâtă (...), cu sediul în (...)